

POLSKA LITERATURA CHÓRALNA
ZESZYT

16

HENRYK
OBUCHOWICZ
7 PIĘŚNI LUDOWYCH

NA 3 GŁOSY / ŻEŃSKIE
LUB DZIECIĘCE
W ŁATWYM UKŁADZIE

POLSKIE WYDAWNICTWO MUZYCZNE

1. czy - na w wian-ki u - pi - na wo - n - ne kwia - ty,
2. za - nie, z was się do - sta - nie, ko - - mu, ko - - mu,

1. czy - na w wian-ki u - pi - na wo - n - ne kwia - ty,
2. za - nie, z was się do - sta - nie, ko - - mu, ko - - mu,

1. czy - na w wian-ki u - pi - na wo - n - ne kwia - ty,
2. za - nie, z was się do - sta - nie, ko - - mu, ko - - mu,

1. wo - n - ne kwia - ty, wo - n - ne kwia - ty i zio - ła.
2. ko - - mu, ko - - mu, ko - - mu wy prze- zna - czo - ne?

1. wo - n - ne kwia - ty, wo - n - ne kwia - ty i zio - ła.
2. ko - - mu, ko - - mu, ko - - mu wy prze- zna - czo - ne?

1. wo - n - ne kwia - ty, wo - n - ne kwia - ty i zio - ła.
2. ko - - mu, ko - - mu, ko - - mu wy prze- zna - czo - ne?

2. W MOIM OGRÓDECZKU

Niezbyt szybko

Opr. H. Obuchowicz. 1946.

Soprany

Mezzosoprany

Altzy

1. { W mo-im o - gró- de - czku ro - śnie ró - zycz-
2. { W mo-im o - gró- de - czku ro - śnie roz - ma-
3. { W mo-im o - gró- de - czku ro - śnie li - li -

1. { W mo-im o - gró- de - czku ro - śnie ró - zycz-
2. { W mo-im o - gró- de - czku ro - śnie roz - ma-
3. { W mo-im o - gró- de - czku ro - śnie li - li -

1. ka, na - pój mi Ma - niu - siu, me - go ko - nicz -
 2. ryn, po - wiedz mi Ma - niu - siu, kto cie o - ma -
 3. ja, po - wiedz mi Ma - niu - siu, czy bę - dziesz mo -

1. ka, ró - ży - czka, na - pój mi Ma - niu - siu, me - go ko - nicz -
 2. ryn, roz - ma - ryn, po - wiedz mi Ma - niu - siu, kto cie o - ma -
 3. ja, li - li - ja, po - wiedz mi Ma - niu - siu, czy bę - dziesz mo -

ka, ró - ży - czka, na - pój mi Ma - niu - siu, me - go ko - nicz -
 ryn, roz - ma - ryn, po - wiedz mi Ma - niu - siu, kto cie o - ma -
 ja, li - li - ja, po - wiedz mi Ma - niu - siu, czy bę - dziesz mo -

1. ka
2. mi
3. ja.

Nie chcę,
Ja się
Skąd - ze

nie na-po-je,
ko-we o-czka,
ja mam wie-dzieć

bo się
Ja - się - n -
i to

ko-nia bo-je,
ko-we o-czka,
bie po-wie-dzieć

1. ka
2. mi
3. ja.

Nie chcę,
Ja się - n -
Skąd - ze

nie na-po-je,
ko-we o-czka,
ja mam wie-dzieć

bo się
Ja - się - n -
i to

ko-nia bo-je,
ko-we o-czka,
bie po-wie-dzieć

1. ka
2. mi
3. ja

- - -

nie na-po-je,
ko-we o-czka,
ja mam wie-dzieć

bo się
Ja - się - n -
i to

ko-nia bo-je,
ko-we o-czka,
bie po-wie-dzieć

			1-a	2-a
1. bo sie ko-nia	bo - je -	bom je-szcze mło-	da, bom mło-da,	da.
2. bo sie wmo-im	se -r- cu	tak za -ko-cha-	ty, ko-cha-ty,	ty.
3. skad-ze ja mam	wie - dzie-c	czy mnie ma-ma	da, ma-ma da,	da.
1. bo sie ko-nia	bo - je -	bom je-szcze mło-	da, bom mło-da,	da.
2. bo sie wmo-im	se -r- cu	tak za -ko-cha-	ty, ko-cha-ty,	ty.
3. skad-ze ja mam	wie - dzie-c,	czy mnie ma-ma	da, ma-ma da,	da.
1. bo sie ko-nia	bo - je -	bom je-szcze mło-	da.	da.
2. bo sie wmo-im	se -r- cu	tak za -ko-cha-	ty.	ty.
3. skad-ze ja mam	wie - dzie-c,	czy mnie ma-ma	da.	da.